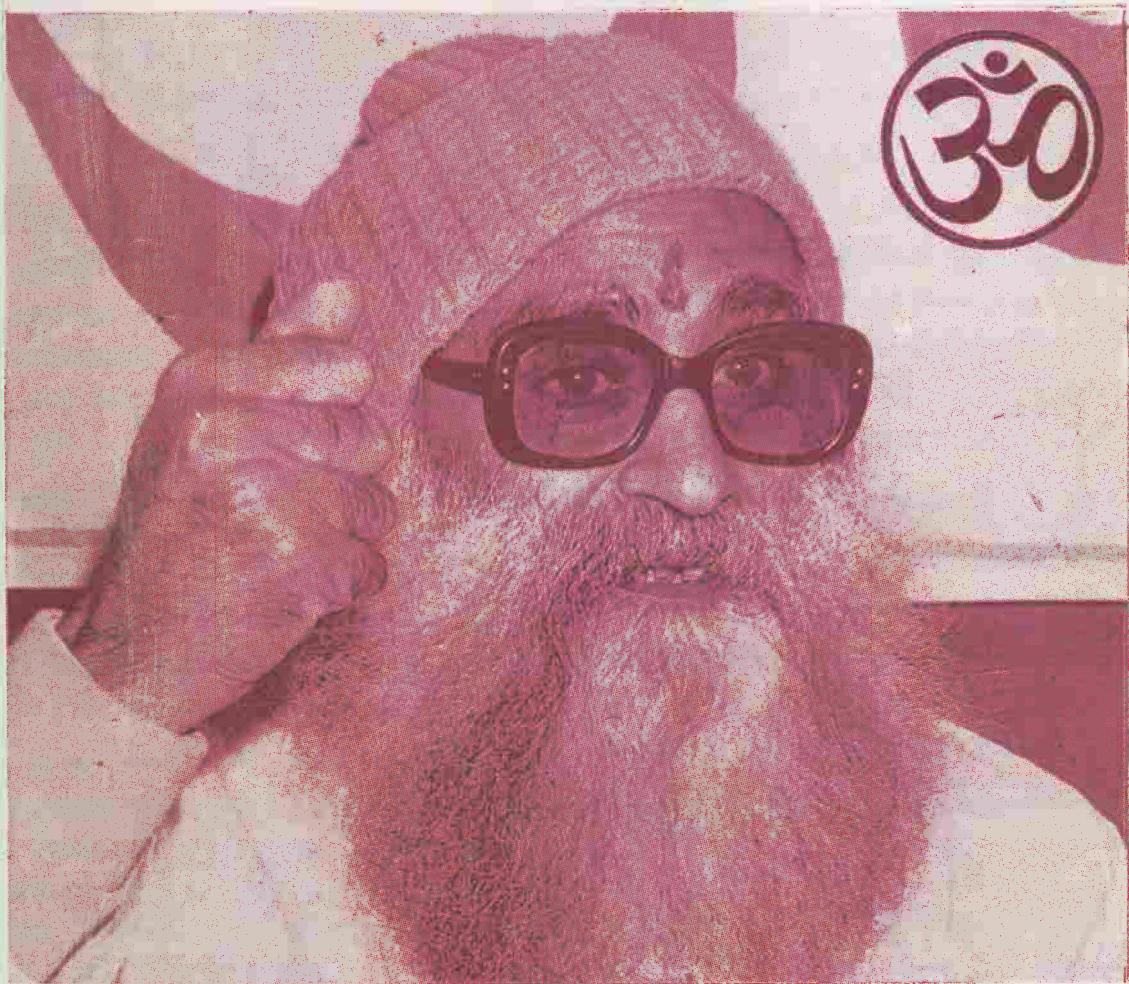

॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥

स्वतंभरा

आत्मनो हिताय जगतः सुखाय

‘योग’ भिक्षा लावीओ, ‘भिक्षु’ बनी गुडुद्धार;
मुमुक्षु जडर पामशे, सौनो मुजमां भाग.

પ્રેરાગાદાયી પત્રાંશ

આદર્શ દલાલ
ન્યુ જર્સી, યુ. એસ. એ.

પૂજ્ય ગુરુજી,

ખત ઈન્હેં લિખે જાતે હેં જે દુનિયામાં રહતે હેં
ખત ઈન્હે ક્રોં લિખેં જે દિલમે રહતે હોં!

તમારા ચરાગકુમળમાં આદર્શનાં વંદન.... ૧૯૮૬માં આભ્યા પછી ચાતકની જેમ, તમે દર વર્ષે આવશો એવી હૃદયમાં ખૂબ જ ઈચ્છા છે પણ ૧૯૮૭ માં આશા નિરાશામાં નીવડી. હવે ૧૯૮૮માં જરૂર આવો એવી હૃદયપૂર્વકની વિનંતી છે.

કોઈક વાર સ્વર્ણમાં તમો આવો છો. ખૂબ જ આનંદ થાય છે. હાલ તમારો મંત્ર “ઉં શુરુ ઉં” નું રટાગ મનમાં ચાલ્યા જ કરે છે. કોઈક વાર ગાયત્રી-મારુતિ મંત્રનું રટાગ પણ ચાલ્યા કરે છે. સવારમાં છ વાગ્યે જોબ પર જઈએ ત્યારે ગાયત્રીમંત્ર ૩૦-૪૫ મિનિટ કારમાં ચાલે અને સાંજે ચાર વાગ્યે જોબ પરથી ઘરે જઈએ ત્યારે મારુતિમંત્ર ૩૦-૪૫ મિનિટ ચાલે. આમ, લગ્નભગ દરરોજ નાનો ગાયત્રી-મારુતિ યજ્ઞ સ્વયં થઈ જાય છે; અને સમયનો સદ્ગુપ્તયોગ પણ ખરો જ ને?

“દુતમભરા” રેણ્યુલર મળે છે. વાંચતી વખતે તમો પ્રત્યક્ષ હાજર છો તેવો અનુભવ થાય છે. દર ગુરુપૂર્ણિમા વખતે તમોને ખૂબ જ યાદ કરું છું. તમો મને ગુરુપૂર્ણિમાની ઉજવાગું વખતે જ પ્રત્યક્ષ મળ્યા હતા તે કેમ બુલાય.

દિવાળી અને નવું વર્ષ આવે છે. આ વેટર લખ્યું છું ત્યારે દર્શોરા છે. તમોએ અમારા અંતરમાં દીવો પ્રગટાવ્યો છે, જે સાચી દિશામાં જવા માટે જ છે અને તે સાચી જગ્યાએ લઈ જઈને જ જંપશે એવો હૃદયમાં વિશ્વાસ છે. તમારા ચરાણોમાં વંદન અને તમારા આશીર્વાદ તો હંમેશા દરેક માટે સરખા હોય જ. ગુરુજીનો પ્રેમ અને મમતા શિખ્યો માટે હંમેશા સરખાં હોય છે.

.... આવતી “ગુરુપૂર્ણિમા” વખતે તમો અહીં જ આવો તેવી નમ્ર વિનંતી સાચે,

લિ. આદર્શના પ્રાણામ

અને જ્યનારાયાગ.

તા.ક. :- ધાર્યા વખત પછી ગુજરાતી લખ્યું છું. ભૂલચૂક માફ કરશોજુ.

ऋतभरा

(ऋतभरा એટલે અનુભવચુક્ત સત્યથી ભરેલું)

(બહુજનહિતાચ - બહુજનસુખાચ)

એપ્રિલ - મે - જુન (ત્રિમાસિક)

VOL - VIII (98-99)

ISSUE - IV

માનદ તંત્રી - નૈધદ વ્યાસ

પ. પુ. ગુરુદેવ શ્રી યોગભિકૃત મહારાજની જીવનગાથા

પ્રવક્તા - યોગભિકૃત

સંકલન : નૈધદ વ્યાસ

સૂહમ ચિંતનની સ્થળ શરીર પર અસર
થોડા વર્ષો પહેલાંની આ વાત છે. અમે ભાવનગર
મોટાંબેનને તાં રહેલા. તાં થોડા દિવસો રહેવાનું થયું.
ભાવનગરમાં અમારે આખો દિવસ પસાર કઈ રીતે કરવો?
આમ તો અમારો સાંજે ફરવાનો નિયમ. આખા દિવસમાં
દોઢથી બે હજાર પગલાં થાય એટલું તો અત્યારે પાગ ફરવાનું
ચાલુ જ છે. એટલું ફરવાનું ના થાય તો તબિયત બરાબર રહે
નહીં; શરીરને વાયામ મળે નહીં, ખાંસું પણ નહીં અને જેસની
વધુ પડતી તકલીફ થાય. આટલું ફરવાનું થાય છે એટલે ભાવાનું
એટલું મીઠું લાગે છે, એટલું મીઠું લાગે છે; અમૃત નથેનું. તો
આમ, સાંજનો સમય તો થોડું ફરવામાં પસાર થઈ જાય છે.
ભાવનગરમાં પાગ સાંજે ફરવાનો નિયમ ચાલુ રાખેલો, નેથી
અમારો સાંજનો સમય પસાર થઈ જાય અને શરીરને વાયામ
પાગ મળી રહે.

તાં પ્રથમ તો જેનની દુઅન હતી તાં ફરવા જવાનું
રાખ્યું. ઘેરથી દુકાને જઈએ, દુકાનમાં ભેસાય એટલું બેસીએ;
પછી દુકાનેથી ઉઠીને થોડા આધાપાણ થઈએ અને પછી
ઘેર પહોંચી જઈએ. એક દિવસ નિયમ મુજબ દુકાને જઈ
રહ્યા હતા. દુકાનેથી ચોડે દૂર હોઈશું તાં રોડની એક બાજુએ
નળ અને ચોકડી હતાં. તે ચોકડીની પાળી ઉપર એક મોટો
ડાખિયો કૂતરો બેલાન અવસ્થામાં પડેલો અને જેરંજેરથી હાંડે.

કૃતલાય મંકોડા તેના આખા શરીરિ ચોટેલા. કૂતરા તરફ
ઓઈને થયું કે હવે આનું શું કરવું? એ વિચારમાં ને
વિચારમાં અમે દુકાને ગયા. દુકાને બેટા પાગ બીજી કોઈ
વાતમાં જીવલાગે નહીં. તે ડાખિયો જ કલપનામાં આવે,
નજીરે તરવરે. એ કૂતરાનું મોટું કલેવર - જાખરજાસ્ત
મોટું શરીર અને છતાં કેવી નિસાલાય થઈને બેલાન
પડેલો! તેના આખા શરીરિ મંકોડા ચોંટી પડેલા. આ
પરિસ્થિતિમાં અનું શું કરવું અને અનેકેવી રીતે બચાવવો
એના જ વિચારો ચાલ્યા કરે.

દુકાનેથી પાછા ઘેર ગયા ત્યારેય રસ્તામાં એ
કૂતરાને જોતા જોતા ગયા. ઘેર પાગ એના જ વિચારો
આવે. એ કૂતરો મગજમાંથી ખસે જ નહીં. આમ, પાગ-
ચાર દિવસ તાંથી પસાર થવાનું થયું ત્યારે એ કૂતરો તો
તાં જ પડેલો હતો. પછી તો મંકોડા તેના વૃપાગ ઉપર
ચોંટી પડેલા. કૂતરાના વૃપાગેથી મોટા થઈને શું ગયેલા
અને ચમચમાટ ચમકે. તો, એ ઓઈને તો જીવ ઝાંડી
મારી ગયો. કઈ ચેન પડે નહીં. પાગ મગજમાં સતત
કરુણાના ભાવ અને સતત થોનું જ ચિંતનમનન, અનું
જ રમાગ રહ્યા કર્યું. એની અસર પછી અમારા શરીર
ઉપર થઈ. ચારેક દિવસ પછી અમારા વૃપાગ ઉપર
ત્રાણચાર ઝોડકીયો. નોકળી અને વૃપાગ સહેજ સુણ ગયું

અને ચમચમાટ થઈ યણું. ધર્મ સમય સુધી જેના ઉપર દવા લગાવતા રહ્યા તારે એ ટીક થણું.

કૂતરાનું તો પછી ને થવાનું હોય તે થણું હોય. પરંતુ અત્યારે તો આ દાટોટ રન્નુ કરવાનું અસર એ જ કે તમને સોને એ જ્ઞાન આવે કે આપણા મનમાં સૂક્ષ્મ વિચારોનું ને ચિંતન ચાલતું હોય છે જેની અસર આપણા સ્થૂળ શરીર ઉપરને પડતી હોય છે. ઉપરોક્ત વાતનું જ્ઞાનનું જગતું દાટાંત છે. યોગશાસ્ત્ર કહે છે કે ચિંતનવૃત્તિઓના નિરોપથી બધું થઈ શકે છે. ચિંતનવૃત્તિઓનો બીજુ જથી જગતાનેથી નિરોપ થાય જાને એ વૃત્તિઓ અમુક જગતાને જ એકાગ્ર થઈ જય તારે સ્થૂળ શરીર અને સ્થૂળ પદાર્થોં ઉપર જેની જગતનસ્ત અસર પડતી હોય છે. તો, ઉપરોક્ત જનાવમાં તો અમે શોઠીપણ પ્રકારનો પ્રયત્ન કર્યો જ નહોંતો. આ આંખો કુદરતી ગોઢવણી હતો. અમારું ભાવનગર જવું ને તાં સાંકે ફરવા જવું ને રસ્તામાં મોટા કૂતરાને બેભાન અવસ્થામાં આખા શરીર મંકોડા વળાગેલા હોય એ ચિંતિતમાં પડુલો જેવો ને જેની એ સ્થિતિ અમારી મગનિશાંતિ અને હદ્યશક્તિથી શાહી કરવાની બહારની બાબત; એટલે બહુ કુદુરુ ભાવે જોનું ચિંતનમનન ખૂબ ચાલ્યું અને જેની અસર આમારા શરીર ઉપર પણ પડી.

તો આમ, મનુષ જે પ્રયત્નપૂર્વક, અભ્યાસપૂર્વક પુરુસેતોના માર્ગદર્શન નીચે આવા સ્થૂળ અભ્યાસો કરે તો સૂક્ષ્મ ચિંતનના પરિણામો સ્થૂળ રીતે પણ અવસ્થ પ્રાપ્ત કરી શકે. અસ્તુ.

આને ચમટકાર ગળુંશું કે કૃપા ગણુંશું ?

(તા. ૨૧-૧૨-૬૮)

આ પણ યોડાં વર્ષો પહેલાંની વાત છે. એ વર્ષને અમે ભર્યું પારોના અદેશરના નીલકંઠશર મહાદેવમાં યોડા દિવસો રોકાગેલા એ દિવસોના અનુભવોની વાત છે. તાં આદેશરમાં નીલકંઠશર મંદિર છે. તે અતિ વિશાળ, ભજ અને પરમ પવિત્ર છે. તાંના સ્વામીશ્રદ્ધા હદ્યની જથી ઊભિઓ દાઢવાને એ સ્થાન જનાવેલું છે. ભક્તો સાટે, યાત્રાજીઓ માટે બે-ચાર દિવસ રહ્યો શકાય એવા રૂમો પણ

જનાવેલા છે જે ચંપ્યુનિક આયુનિક સગવડવાળા છે. તો, ધર્મ સમયથી એ સ્થાનની વાત અમે સાંભળતા'તા, એ સ્થાનની પ્રશંસા સાંભળતા'તા એટલે તાં જગતાની દૃક્ષા જની હતી. આમ, જગતાનની દવા થઈ અને તાં જાઈ અને રહેવાનો મોકા મળી જતાં અમે તાં ગયા અને યોડા દિવસો રોકાયા.

નીલકંઠશર મહાદેવ નરમદા નદીના કઠિ જ છે. ત્યાંનો ઘાટ તિતરીએ એટલે નરમદાખના ખળખળ વહેતા પ્રવાહમાં પદોંચી જઈએ. અમે રાવારે નરમદાખમાં સ્નાન કરીએ, ધ્યાન ઈત્યાદિ પતાવી ભપોરે ભોજન કરીએ. ભોજન કર્યા બાદ યોડો આરામ કરીએ. આમારા નિન્યકમ મુજબ સાંકે ચાલીને ફરવા જઈએ. આમ, દરસોજ સાંકે નાલુક-નાલુકમાં આવેલાં મંદિરોની મુલાકાત થઈએ, આશ્રમોમાં જઈસોને મળીએ જેની રીતે અમારું સાંકેનું ફરવાનું પણ થઈ જાય. નીલકંઠશર મહાદેવમાં રોકાયા એ દરમાન અમારા ભોજનની વિવસ્થા સેશભાઈ મહેતાએ રંભાગેલી. તેઓ અમારા ભોજનના સમયે ટિહિન લઈને આવતા. તેમનું આણું કુટુંબ પણ અંધારનાર તાં આવતું અને રાત રોકાઈ જતું. અમદાવાદથી પણ ભક્ત ભાઈઓ નહેનો તાં આવતા, યોડો સમય રહેતા અને પાણી અમદાવાદ પદોંચી જતા.

જોક દિવસ અમે બાળુના આશ્રમમાં ફરવા ગયા. અમારી જાયે સેશભાઈ હતા. આશ્રમ નદીના પટ નાલુક હતો. નદીના પટથી યોડા ઉપરના ભાગમાં પાંચેક રૂમો લાઈનસર બાંધેલી જાને આગળ યોડું ઓટલા જોવું જનાવેલું. તો તાં જઈએકાદ પગથિયું ચડીએ એટલે ઓટલા પર ચાય જાને પછી એક પછી એક રૂમો આવતી જાય એ પ્રકારનું બાંધેકામ હતું. એમે ઓટલા આગળના પગથિયા પાસે તિલા રહ્યા અને તાંથી પેલી રૂમોમાં કોઈ હોય તો સાંભળે એમ 'જાયનારાયા' મોટેથી ભૂમ લગાવી જાને નરમદાર કર્યા. તો, સામેથી પણ કોઈ એક રૂમમાંથી અમને અવાજ મળ્યો 'એ... આવી...' એ આવાજ સાંભળીને અમને એમ થયું કે આગળની રૂમોમાંની એકાદ રૂમમાં કોઈ બહેન છે અને એ એમના કામકાળમાં વસ્ત છે તેથી કામકાળ પતાવીને

હમાગું આવશે. અમે રાહ જોઈને ઉભા રહ્યા, ઉભા રહ્યા, ઉભા રહ્યા; તે અમારી મીરની ખૂટી ગઈ તાં સુધી ઉભા રહ્યા પણ કોઈ આજું જ નહીં. પછી કંટાળીને અમે રૂમોમાં જ્વાનો વિચાર કર્યો. જોડાં તાં જ ઉતાર્યી અને અમે એ ઓટલા ઉપર ચક્કા, ઓટલા ઉપર ચક્કાને અમે એ રૂમો જોતા ગયા, પહેલી ખાલી, બીજી ખાલી, ત્રીજી ખાલી. ચોથી અને પાંચમી રૂમ આવી એટલે અમને યથું કે એ રૂમોમાં તો કોઈ હશે જ, એમ માનીને ઘરીક તો બહાર ઉભા રહ્યા અને ધોમેથી જ્વાનારાયાગ બોલ્યા. પણ કાંઈપ્રતિસાદ મળ્યો નહીં એટલે જંદર ડેકિયું કર્યું, તો રૂમોમાં કોઈ નહીં. અરે! આ રૂમોમાંથી આપણને 'એ... આવી...' એવી અવાજ જ્વાનારાયાગો હતો પણ રૂમોમાં તો કોઈ છે જ નહીં! ત્યાંથી પાછા વળીને પહેલી રૂમ પાસે જ્વાનારાયાગ બાંકડો હતો તાં અમે બોટા, બાંકડા ઉપર બેઢા જ હતા તાં તો એ નહીના તટ તરફથી જમારી બાલુથી એક બહેન ઉપર આવતાં હેલાયાં. તથો ઉપર આવીને અમારી સામે ઉભાં રહ્યાં, એટલે અમે એમને જ્વાનારાયાગ કર્યા અને આ પાત કરી કે આવીની રૂમોમાંથી અમને કોઈ બહેને 'એ... આવી...' એમ કર્યું હતું પણ પછી કોઈ આજું નહીં. તો, એ રૂમોમાં કોઈ છે કે નીચેથી તમે કહ્યું હતું? તેણો કહે, "ના બાપજી! મને તો બહાર જ નથી. હું જ્વાન હતી તાં તો આપનો અવાજ જ્વાનારાયાગ એમ પણ નહોતું. આ તો દૂરથી આપને અહીં બેઠલા જોયા એટલે મને યથું કે હું આપની પાતે જ હું. આમ વિચારીને હું ઉપર આવી શું." તે બહેનની પાતો જાંબળી અમે અને રમેશલાઈ આશ્રમચિકિત્સક હાંડર એકળીજ સામે જઈ રહ્યા. આ તો કમાલ થઈ ગઈ! મનમાં ને મનમાં વિચાર કર્યો કે આ તે ચમત્કર થયો, કે ભગવાનની આપણા ઉપર કૃપા થઈ, કે માતાછુંને જ આપણને સામો જ્વાન આપ્યો કે 'એ... આવી...'? અને પછી કોઈ આજું તો નહીં! મનોમન એ ગરુદથળ ચાલતી રહી, પછી એ બહેનની રજ લઈ અમે તટ તરફ આશ્રમની જે જગ્યા હતી એ જોવા માટે ગયા.

નીચે તટ તરફ તો આશ્રમની વિશાળ જર્મીની હતી. તાં બીજી જારી હતી, નાની નાની દેરીઓ હતી, જેસીને

જૈ કરવાનું મન થાગ એવા સુંદર મજના જર્મીનના નાના નાના ટુકડાઓ હતા. અમે એક પછી એક, એક પછી એક બધું જોતા જોતા આજણ વધતા હતા. ત્યાં એક નાનકડા ઓટલા ઉપર ઉભો પાળિયો જોયો. એ પાળિયામાં જાગાણ હતું. દાખલાં એ આશ્રમના જે સ્વામીજી છે તેમણે પાળિયા ઉપર પોતાના અનુભવોનું થોડું બાળાગ જોતરસેલું, જે આ મુજબ હતું -

દરબાર વર્ષી પહેલાં હું નર્મદાજીની પરિક્રમાએ નીકળેલો એ વખતે આ સ્થાનમાં આવેલો. આઈં રાન્નીસોઝાગ થયું તારે ઇલાણી જગ્યાએ બેઠલો અને તાં આખી ચાત દરમાન મને અનેક પ્રકારના સુપિરિયુનિયો, સંતો, યોગીઓ વળેરે જાગાનાં દર્શન થતાં રહ્યાં, તેઓની સાથે વાર્તાલાપ થતો રહ્યો, ઉપરેથી મળતા રહ્યા અને હું તો જુથાનુશાસ થઈ ગયો. સવાર પડી એટલે હું વિચાર કરવા માંગ્યો કે આ જગ્યા કેટલી બધી પવિત્ર અને પ્રભાવસાધારણી છે. આવી જગ્યા ઉપર મારો આશ્રમ હોય તો કેરું સહું! આવો મનમાં ને મનમાં મને સંકલ્પ થયો. તે વખતે આઈં આ આશ્રમના જે સ્વામીજી હતા તેમણે જોડાં વર્ષી બાદ આ આશ્રમ મને ભેટ આપો દીયો.

ઉપરોક્ત બાળાગ અમે વાંચ્યું. વાંચતા વાંચતા મનમાં ડેટલાય તર્કવિનકી થતા રહ્યા. એવા પણ વિચારો આપત્તા રહ્યા કે લોકોનાં મન ડેટલાં જાંબળી હોય છે! લોકો કેવી કેવી કલ્પના અને માન્યતાઓમાં રાચતા હોય છે! બ્યો, દરબાર વર્ષ પહેલાં એમને આવો સંકલ્પ થયો અને દરબાર વર્ષ પછી એમને આ આશ્રમ મળી ગયો! આજું તે કરી જાનું હશે?! પછી એમને અમારી વિચારો આપવા લાગ્યા. મૂળથી જ અમારો સ્વભાવ અતિ આસ્તિક કે અતિ નાસ્તિક નહીં. ઉત્તિઓ કોઈપણ જિનાને કે ચમત્કરને વેણાનિક કસોઈઓ કરવા જાતુર. કોઈપણ જાથેક પોતાની જાગનાના અનુભવો અમને સંભળાવે તો તે જ્યાં કર્યા જ્યમાં લર્દી રહ્યો છે અને જ્યાં જ્યાં જાગણીયેડામાં લાગી રહ્યો છે. તે જાગણવાનો અમે અચૂક પ્રથત્ન કરીએ. કોઈ ચાખક પોતાને થતાં દેવદોયોનાં દર્શનની અમને વાત

કરે તારે તે સાચું છે કે ખોટું તે યક્ષાસવા માટે અમે તેમને આપ્રમણે કર્યોએ જતાવતો-

એક સાથે અમને કહું કે મને અમૃત દેવનાં દર્શન થયાં, ત્યારે અમે તેમને કહું કે તમે તે દેવના આણા શરીર લાય ફેરવાને પાડી જાતરી કરી હતી? તે દેવે ને કંઈ પદેર્યું કે ઓદ્ધું હોય તેમાંની એકાદ ચીજ તો પ્રસાદી તરીકે માંગી વેવીં તીને ભલા માણસ! તે દેવના ચાલ્યા ગયા પછી પણ તેમની પ્રસાદી આપણે પાસે રહે અને તે આપણે બીજાઓને જતાવી શકીએ તો માની શકાય કે ઉપરોક્ત અનુભવ બ્રમજારહિત હતો.

એ કાળમાં કર્સોટી કરવાની અમારી નુદ્દિ આવી વિચારાં અને વિચિત્ર હતી. એ કાળમાં અને અત્યારે પણ અનેત દિવ્ય-અલોકિક અનુભવો ચાલુ જ છે. માણીનગરમાં અમારી દુકાન વર્ષોથી છે. દુકાનની શરૂઆત થઈ એ કાળમાં દિવસના સમયે અમે દુકાનમાં રાત કરતા અને રાતના સમયે ચૂવાનું પણ દુકાનમાં જ રાખતા. એ દુકાનમાં અમને પોગાલ્યાસ દરમાન ખૂણ જ અનુભવો થયેલા છે. દુકાનમાં જ ગાયત્રીમંત્રના ઘણાં જથ્થાં અનુષ્ઠાન કરેલાં અને એમાં જ ગાયત્રી માતાજીનો સાક્ષાત્કાર થયેલો, જે આ મુલબ હતો-

એક રાત્રીએ સ્વસ્થમાં ગાયત્રીદર્શન થયાં, ગાયત્રી માતાજી અમારી સામે આવીને ઊભાં રહ્યાં. તેજનો-પ્રકાશની બનેલો તે મૂર્તિ હતી. જિનેમાના પડદા ઉપર જેમ પ્રકાશનું પ્રતિનિંબ દેખાય છે એવી પ્રકાશસ્વરૂપ માતાજીની મૂર્તિ કે જે જીનથી ત્રાગેક ઇટ આદર હતી અને અતિ સ્વરૂપવાન હતી. તે સોમપણે અમારી સામે સ્વિર ઊભી હતી પણ લાય-પળ-શરીર બધું જ સપ્રાણ અને ચેતન્યથી ભરેલું. તે મૂર્તિ જ્યારે આધીપાઢી થાય કે ઊચીનોચી થાય તારે તેના પગ એમના એમ જ રહે અને આખી ને આખી ખસે. અમારા સ્વભાવ મુલબ અમે એમને કહું કે અમને તમારા આણા શરીર લાય ફેરવા ધો તો અમને એ વાત સાચી લાગે કે અમને તમારાં સાચેસાચાં દર્શન થયાં છે. આટલું કહી અમે તો ખાટલામાંથી ફડાક થઈને ઊભા થઈ ગયા, ઊથ તો પૂરેપૂરી ઊડી ગઈ, અને સંપૂર્ણ જગૂત થઈ ગયા. પછી અમારો લાય લાંબો કરી

માતાજીના શરીર ઉપર લાયનો સ્પર્શ કરીએ છીએ તાં તો એ મૂર્તિ આપેઆપી દૂર ખસવા લાગી. અમે પણ મૂર્તિને લાય ફેરવતા ફેરવતા આગળ વધ્યા, તે આગળ અને અમે પાછળ. આ રીતે મૂર્તિ દુકાનની ચોકડી ઉપર ને બારી છે (ધાલતો તાં બાચાણ કરવી દીધું છે) ત્યાં પહોંચી ગઈ અને તે બારીમાંથી બહાર નીકળી ગઈ. બારીના સણિયા તેને નડતરદૂપ ન થયા, રોકી ન શરૂયા; જેમ તલવારને હવામાં વીજીએ તો હવા તે તલવારને રોકી નથી શકતી. બારીના લોડાના સણિયા જાળે હવાના કે પ્રકાશના બનેલા હોય તેમ તે મૂર્તિ તેમાંથી આરપાર નીકળી ગઈ; જેમ આપણે ખૂલ્લા બાચાણમાંથી બહાર નીકળીએ છીએ તેમ, તેમના ઉપર લાય ફેરવતાનું મારું ક્રમ ચાલુ જ હતું. તેથી તે મૂર્તિ બારીનો બહાર નીકળીએ તુરત અમારા લાયમાં બારીનો સણિયો આચ્છો. તે વખતે પૂર્ણ બૃન્દાન અવસ્થા પણ આવી ગઈ, ઘડીક તો બારીનો સણિયો પઢુંદેલી ધાલતમાં વિચાર કરતો જ અમે ઊભા રહ્યા. પ્રેમ, પાત્સલ્ય, હર્ષ, આનંદ, આશર્વ વગેરેમાં ઘડીક તો અમે બાબુમળ રહ્યા અને પછી ખાટલામાં જઈને ચૂઈ ગયા. તે પાઈપનો બનેલો ખજુ પણ અમારી પૂજારુમમાં રાખીએ છીએ. તે પ્રસંગને અત્યારે પાદ કરતી વખતે પણ ઇવાડાં ઊભાં થઈ જાય છે અને આંખોમાં ઝણઝણિયાં આવી જાય છે. અસ્તુ.

તો, આ આપણો અનુભવ ખેટલા માટે કહ્યો કે અમને પણ અમારી દુકાનમાં આવો અનુભવ થયેલો, આવો સાક્ષાત્કાર થયેલો; તોપણ અમને તો કોઈએ જેમ ન કહું કે 'લો જાઈ, આ દુકાન તમારી.' અને આ સ્વામીજી લખે છે કે 'મને સંકલ્પ થયો હતો તેના થોડાં વર્ષો બાદ આ આશ્રમ મને મળી ગયો.' પરંતુ અમને તો દુકાન આપવાનું કોઈ કહેતું નથી. આમ, આશ્રમના એ પાણિયા ઉપરનું લખાગું અમે વાંચ્યતા જઈએ અને ઉપરોક્ત વિચારો કરતા જઈએ. લખાગું વાંચ્યાને અમે આગળ વધ્યા. આખો આશ્રમ જોયો. પેલાં બેન સાથે સ્વામીજી વિષે વાતોચીતો કરી અને તેમને નમોનારાયણ

કરી પાછા નીલકંઠશર મહાદેવ આવી ગયા. રત્ને સૂતાનો સમય થયો એટલે ખાટલામાં સૂતા. સૂતા સૂતા પણ એ જ વિચારો આવે કે લોકો કેવી માન્યતાઓમાં રાચતા હોય છે! સ્વામીનું તો મોટો આશ્રમ મળી ગયો અને અમને તો કોઈ દુકાનને આપતું નથી. આવી ખોટી માન્યતાઓમાં રચાય? સાંચે આવી છીછરી વિચારણાઓ કરાય? અમ વિચાર ચાલતો જ હતો તાં માર્ગીનગર-અમદાવાદથી શેખરભાઈ આવ્યા. અમને નમસ્કાર કરીને બેઠા અને થોડીધારી વાતચીત કરી. યોમાં એક વાત એ પણ કરી કે “આપની માર્ગીનગરવાળી દુકાન, એ કોન્ટ્રાક્ટર આપને આપો દેવાની વાત કરે છે; આપને બેટ આપો દેવાની છે.” આ સાંભળી અમને મહા આશ્રમ યાં. દુછ તો પેલા વિચારો ચાલુ જ છે કે - અમને કોઈ દુકાન આપે છે? અમને શેખરભાઈ આવા સમાચાર લઈને આવ્યા!

શરૂઆતમાં તો અમે ખૂબ ના પાડી કે અમારે દુકાન નથી જોઈતી, અમારે દુકાન નથી જોઈતી. પણ પેલા કોન્ટ્રાક્ટરભાઈનો એટલો બધો આચાર, એટલો બધો આચાર કે એમાં ગમે તે રીતે, અતિ આચારપૂર્વક વિનંતીઓ કરીને આપણને એ દુકાન આવી જ દીધી. પછી વિનિવત્ત એ દુકાનના નાયદેસરના દસ્તાવેજ થયા અને પૂના ગયા. પૂનાથી એ દસ્તાવેજ પાછા આવતાં પાંચેક વર્ષ લાગ્યા. એ દસ્તાવેજ પાછા ન આવ્યા તાં સુધી અમે કોઈને આ વાત કરેલી નહીં કે આવો ચમત્કાર થયો કે આવી રીતની અમારા ઉપર કૃપા થઈ અને અમને દુકાન મળી ગઈ. કારણેકે જ્યારે એ દસ્તાવેજ પૂના ગયો અને એને ઘણ્ણો વખત થયો એટલે અમને યાં એ દસ્તાવેજનું શું થાય અને શું નહીં? આ બધું કાયદાકીય કામકાન, યોમાં કંઈ-કેટલાય લોચા પડે અને

ગૂંચવાડા ઊભા થાય. તો, દસ્તાવેજનું બધું કામ પતે નહીં અને પાછા આવે નહીં તાં સુધી આ વાત કોઈને કરાય નહીં. અને પહેલેથી જ આ વાત બધાને કરીએ અને એ ખોટી પડે તો આપણે શરમાતું પડે, આપણું દુઃખ થાય. તેથી દુકાનની વાત અમે કોઈને કહી નહોતો. પરંતુ પાંચ વર્ષ પછી જ્યારે એ દસ્તાવેજ આપણા લાયક્યાં આવી ગયો ત્યારે સીને વાત કરી કે અમને આ પ્રકારનો અનુભવ થયો. અમે જે ભાઈ-બહેનોને આ વાત કરી એ બધાં ખૂબ રજુ થાય એવાં હતાં અને એમને ખૂબ પાડવાની હતી કે જુબો, આ કેવો ચમત્કાર થયો! આ કેવી કૃપા થઈ!! આ કેવો અનુભવ થયો !!! પાતેજલ પોગદર્શનના સમાચિપાદનું સૂત પોગદિનવૃત્તિનિરોધા: - એનું આ જીવતું-જીગતું દફાત, એનો આ જતાનુભવ, અસ્તુ.

ઉપરોક્ત વાતો શરૂઆતમાં નજીકના ભક્તમંડળને કરી. પછી આ વાતોને પ્રવચનિઃપે ટેપ કરી લેખ્યો સમાચારના મોટાભાગના માણસોને આપા કિસ્સાની ખબર પડે. “ઉત્તમભરા” નાં સભ્ય ભાઈભાઈનો પણ આ વાતથી વાકેક થાય એટલા માટે ટેપ ઉપરથી તેનું લાયાગું થશે અને સામયિકમાં પ્રગટ થશે, અને પ્રગટ થયા પછી આપ સો એ વાંચશો. અને વાંચીને આપ જ પૂછુંને અને આપ જ જવાબ આપણે કે - આવા કિસ્સાને આપણે ચમત્કાર, કહીશું, કે કૃપા કહીશું, કે બંને કહીશું, કે એક્ય નહીં કહીએ અને ફરી કુદરતનો કમ કહીશું. તેને સો આપના ઉપર છોડીએ છોડીએ. જાપનીમાત કી નથી. અસ્તુ.

આ ચમત્કારિક અનુભવની રન્ધુભાત અહંકારને પોપણ આપવા માટે કરેલી નથી પરંતુ આપણા જીવનમાં કેવું કેવું બનતું હોય છે તેનો પ્રામાણિક દાખલો આપવા માટે રન્ધુભાત કરેલી છે.

હવે ભગવાન ક્યારે અવતાર વેશે?

- યોગભિકૃ

આપણા સૌના મનમાં એ પ્રશ્ન ઉદ્દેશી કે ગીતામાં કહ્યા મુજબ ભગવાન હવે ક્યારે જન્મ વેશે? આ પ્રશ્નનું રહસ્ય

પણ ખૂબ ઊડાગુથી સમજવા નેરું છે.

જ્યારે જન્મવાની જરૂરત પડે છે ત્યારે ભગવાન

કોઈ એક વિકિત સ્વરૂપે જ જન્મતા નથી પણ તેઓ અનેક સંતો અને સલજનોરૂપે, અનેક દેશોમાં જન્મ ધારણ કરે છે અને સૌ પોતપોતાની રીતે જગતનું કલ્યાણ કરતા હોય છે. હવે એક બીજું રહસ્ય પણ સમજાયો.

સળજન પુરુષો અને સંતનનોને લોકલ્યાણ અથે જન્મ તો ધારણ કરવો છે પણ તેમને કોઈ જન્મ ધારણ કરવા જ દેંતું નથી! કરાણ કે હાલના સુધારાવાટ અને ફેશનવાટના ગાંડપાણમાં જગતમાં આસંખ્ય ગર્ભપાત થઈ રહ્યા છે. તેથી જગકલ્યાણ અથે તેમને જન્મવું છે તેમનો સોનો નાશ થઈ જાય છે. તેઓ અનેક વાર ગર્ભમાં આવે છે. અને તેમનો અનેક વાર નિર્મભાગે નાશ કરી નાખવામાં આવે છે.

ભૂગુહલ્યાના ગાંડપાણમાં રાચનારાઓએ એ પાછ રાખવું જોઈએ કે આસંખ્ય સંતો અને સળજનોનો આપણે ગર્ભમાં જ ધારણ કરી નાનીએ છીએ પછી તેઓ આપણું કલ્યાણ કરવા આવે જ કઈ રીતે? અને જે સંતો, સળજનો અને “અવતારો” હૃપાત છે, હાજર છે તેમની વાત આપણા જળ જ ઊત્તરતી નથી. તેમને આપણે ગાંડા, નુનવાળી અને ગામહિયા ગાંડીને તેમની ઠઢા-મશકરી ઉડાઠીએ છીએ. તેઓ આપણા કલ્યાણના અનેક ઉપાયો જાણે છે છતાં તેમને મળજૂરીથી ચૂપ થઈને નેસી રહેંતું પડે છે; કારણકે આપણને તેમના તરફ પૂર્વગ્રહ થઈ જાયો છે. માટે -

“ભગવાન અવતાર કેમ નથી લેતા?” તેવો પ્રશ્ન કરવાનો કે તેવી આશા રાખવાનો આપણને કોઈને હજુ કે અધિકાર નથી.

આપણે આપણા વચનનું જે પાલન ન કરતા હોઈએ તો ભગવાન શા માટે પોતાના વચનનું પાલન કરે? આ પ્રશ્ન સર્વેએ ખૂબ ગંભીરપાણે વિચારવો પડે તેમ છે.

પંચમહાભૂતનાં બનેલાં શરીરો માતા-પિતા દારા જ જન્મવાનાં; પછી જ્ઞાતે શરીરો દેવ, દાનત્વ કે માનવનાં હોય. પિતા દારા માતાના ગંભીરિયમાં અને ત્યાર પછી જ શરીર જગતમાં જન્મ પામવાનું. આ જ પંચમહાભૂતનાં

શરીરોનો જન્મ લેવાનો ક્રમ છે. અને જેનો જન્મ તેનું મુત્તુ એ ક્રમ પણ સેનાતન સંત્વા છે. જ્ઞાતે ગમે તેટલા મોટા અવતારી પુરુષો હોય પણ તોથી કોઈ આકાશમાંથી ઊત્તરવાના નથી કે નથી તો પૃથ્વીમાંથી પ્રગટ યવાના. મોટામાં મોટા અવતારી જનો કે મોટા સંતો કે મહાન સળજનો, સૌ ગંભીરિયના માધ્યમથી જ જન્મ ધારણ કરી શકે છે. ગર્ભપાતના ગાંડપાણના કારણે આમાંના કોઈ જ, શરીર ધારણ કરીને સમાજ-કલ્યાણ માટે અવતાર ધારણ કરી શકતા નથી. અને તેથી સમસ્લેષ સમાજ પાપીઓ દારા પમરોળાતો અને રગદોળાતો રહે છે.

કલ્યાણકરી અનંત પ્રકારનાં સુખયગવડોની શોધ કરનારાઓ પણ એક પ્રકારના અવતારી પુરુષો જ ગણાય. ગર્ભનાશના કારણે આમાંના કોઈ પણ અવતાર ધારણ કરી શકતા નથી.

જ ભગવાન હાલમાં હાજર અને હૃપાતથી તેઓ સર્વેની પ્રાર્થના કરીએ કે તેઓ આપણને સર્વેની સંન્મતિ આપે. સંન્મતિ માગવા જેટલી તો આપણામાં બુદ્ધિ અને પ્રાર્થના કરવા જેટલી નમતા હોવી જોઈએ.

ન્યારે ગંભીરિયમાં નક્કિનિના ભડભડતા અનિમાં આપણું રોમેરોમ શોકાંતું હતું ત્યારે તો ભગવાનને ખૂબ પ્રાર્થનાઓ કરી અને વચનો આપણા હતાં કે હે નારાયણ! હે મહેશ્વર! આ નક્કિનિમાંથી શ્રૂટીશ તો આપણું ભજન કરીશ, આપના ચરણોમાં નેસીશ અને સાંખ્યનો તથા યોગનો અભ્યાસ કરીશ. પણ જે ઘડીએ જન્મ થયો અને બહારના વાણું સ્પર્શ થયો કે તે જ ઘડીએ જથ્યાં જ વચનો ભૂલી ગયા. અને જેમ જેમ મોટા યતા ગયા તેમ તેમ અનંત કાવાદવામાં, રાગદેપમાં, માન-અપમાનમાં અને અભિમાન-અહંકારમાં રમમાણ થઈ ગયા! આપણું કલ્યાણ કરે એવાં આપણે આપેલાં જર્ખાં જ વચનો આપણે ભૂલી ગયા છીએ અને ભગવાને આપેલું એક વચન આપણે પાંડ રાખ્યું છે તે કેવું આશર્ય!

ભગવાન તો પોતાના વચનનું પાલન કરી જ રહ્યા છે પણ તે જેવાની પણ આપણી પાસે દસ્તિ હોવી જોઈએ.

निंदकोने साष्टांग प्रणाम

- योगजिकृ

अनुभवीओंनु कथन छि के :

निंदक नियरे राखीये, आंगन-कुटी छवाय;
जिन पानी जिन साबु के, निर्भव करे सुभाय.

बावार्थ : निंदकोने नछक जर राखवा, आपाणा आंगागामां अने कुटीमां छवायेला जर राखवा नेही साबु के पाणी चिना जर आपाणो स्वभाव शुद्ध-निर्भण रहे छे.

भरेखर तो निंदा करवावाणा कोईनेय गमता नही. सोने प्रशंसा करवावाणा जर गमे छे. तेमांय झुशामत करवावाणा तो आस गमे छे. कहु छे ने के 'झुशामत झुश मो भी आरी होती हे!' झुश लेवा झुशने पाण जो झुशामत गमती होय तो माणसने कम न गमे? पाण जो वात याद राखवा लेवी छे के सामान्य जन्मने प्रशंसाची अभिमान वये छे अने झुशामत तो आंगामान्ति जनावी हे छे. झुशामत करनारो झुशामत करीने घोतानु धार्हु करावी हे छे. झुशामतियाओंनी संगमां रहेनारो सारासारनो विवेक चूडीने बहेही आय छे. जमा जर नशाओं करतां झुशामतनो नशो पधु जेरदार छे. प्रशंसा जर ज्यारे अतिशयोक्तिनु स्पृष्ट ले छि त्यारे झुशामत जनी आय छे. भरेखर तो प्रशंसा उत्साह वधारवा भाटे छे. पाण थोडी जर असावानीना डारणे ते अभिमान वधारवा भाइ छे. आरेक तो आपाणने खर पाण पडे छे के आपाणी झुशामत धर्ह रही छे पाण झुशामतनी भीठाश जेवी अने जोट्ली जबरजस्त होय छे के तेने छोडी थकाती नही. आरेक तो लोकोने घोर्हु घोवतां पाण सांबलींगे छाँचे के "गणु कापतु होय तो कापी वेजे पाण भीठी छरीरी कापञे!" झुशामत आणग गणु कपावानी पाण मनुष्य परवा करतो नही!

जो प्रशंसा अने झुशामतनी आवी भीठाश होय तो पछी शा माटे निंदा करवावाणाने पासे राखवा? साची निंदा दृढ मटाउनार कडवी दवा लेवी छे. आपाणा अयोग्य वर्तन बाबतमां कोई आपाणी टीका करे तो आपाणने

सावधान थानो मोको मणे छे. आंग आज्ञा विश्वने जेई शेके छे पाण ते क्षत पोताने जर जेई शकती नही. तेम सामान्य मनुष्य बीजना अयोग्य वर्तनने जेई शेके छे पाण पोताना अयोग्य वर्तनने अने अवग्युणोने जेई शकतो नही. जो जेवा भाटे साचा टीकाकार उपाणी चावित थाय छे. साचा टीकाकारनी एक टोकोर्थी भागुस सावधान थर्ह शेके छे. जो मनुष्यने ये वातनी खर दोय के घोतानी आसपास टीकाकारो पथरायेला छे तो ते खोर्हु कार्य करतो जर नही. टीका उरनाराओंनु ल्लेके अकल्याण थाय पाण लेनी टीका-निंदा थाय छे तेनु तो कल्याण जर थाय छे. उपां घोवा भाटे तो साबु अने पाणीनो जरउत फडे छे पाण निंदा करवावाणा तो आपाणा स्वभावने साबु के पाणी चिना जर शुद्ध-निर्भण करी नाजे छे. निंदा करनारा कांઈ सामाना कल्याणनी भावनाची निंदा नही करता होता, तेवो तो ईर्पाजिन्ही लडभड बजता होय छे तेथी निंदा करता होय छे, पाण तोय तेनो सवाणो अर्थ करनारोनु तो कल्याण जर थाय छे.

असावधानीभाये जो आपाणे खोर्हु कार्य करी बेसीयो तोय तुरत जर आपाणी निंदा थड थर्ह आय छे. कासाणके निंदक आपाणी नछकमां जर होय छे. ते तीआं तमतमतां निंदा-भागुची आपाणने वीभी नाजे छे. तेथी भने-झने पाण आपाणे खोर्हु कार्य छोडवु जर फडे छे. घोडाक पाण असावधान थाय नही के निंदकोये सावधान कर्हा नही. निंदकोनी बीकमां आपाणे प्रभाववश पाण खोटां कायोर्थी नवी जरहीये छाँचे. निंदकोना उरना अराये लांजो रामय शुधी सारां कार्यो करतां रहेवाने अराये गङ्गा आपाणने सारां कार्यो करवानी टेव पडी आय छे. पाणी निंदको नछकमां जर होय तोय आपाणे योग्य छवन जर छवीये छाँचे. सदा सहवर्तनमां जर त्रुय वेता थर्ह जरहीये जो निंदको तरक्षीयो थतो धाणो मोटी लाल छे. माटे छे निंदको! तमे अभारी निंदा द्वारा तमाहु अकल्याण करीने पाण अमाहु तो कल्याण जर करो छो भाटे तमने अभारा साष्टांग दउत्त प्राणाम.

“વધુ ગુનેગાર કોણ ?” લેખને મળેલા પ્રેરક અભિપ્રાયોનો ટૂંક સાર

સંકલન - પંકજ શાહ

(૧) સ્વામી શ્રી અક્ષરાનંદ સરસ્વતી
યોગાક્રમ, જેરસિંહગઢ,
પાલીતાણા, પૌન - ૩૬૪૨૭૦

તા. ૮-૧૦-૬૮

સુજ્ઞ ધર્મપરાયાનું ભાઈશ્રી ને પથ વાસ,
તા. ૩-૧૦-૬૮ ના પત્રની સાથે ‘વધુ ગુનેગાર
કોણ ?’ પત્રિકા મળી છે.

ટીવી, રેડિયો અને આખબારોની અહેરખબરો, સિરીયલોં, ગરમ ચટાકેદાર ખબરો દ્વારા કરોડો ઇપિયાની કમાણી કરે છે અને આ દિવ્ય ભૂમિના સંસારો, ભવ્ય
આદર્શો, અનુધમ છવન-પ્રાણાલી અને દિવ્ય શાલ્યોના સિદ્ધાંતોની દાલોવાટો કરે છે.

આપની પત્રિકા મણ્યા પહેલાં ન હાઈઓની આશ્રમમાં બીલ (ક્લિનન્ટન) - મોનિકાના યોનસંબંધના ઊલાપોહંઘાંગે
વાતોચીતો ચાલતો હતો. ફક્ત ચેરો અને ગેશારારામના આદર્શો ઉપર રચાયેલ પણ્યોમાં સંસ્કૃતિનું આકમાણ આદેશનું
સત્ત્યાનાથ વાળશે; તેનાં કરોડો ઇપિયા કમાતા આખબારોના
માલિકોને આ દેશનાં બાળકો, નિર્દ્દિષ્ટ કન્યાઓ અને
નવ્યુવાનોના જીવતરની કોઈ તમા હોય તેવું જગ્યાતું નથી.

પૂજ્યશ્રી યોગભિકૃતુંએ આ ભારામાં પહેલ કરી
તેમના પવિત્ર અને દિવ્ય ફદ્દયનો ધા-પોકાર પાણ્યો તે
બદલ લાખ લાખ ધન્યવાદ. આ પત્રિકાએ અમારાં દિવ
હયમચાવી દીપાં છે. સારા, સજન, બુદ્ધિશાળી,
સંતો-મહાત્માઓ શું નહીં સાંભળતા હોય કે વાંચતા
હોય? કોઈએ અવાજ ન ઉઠાવ્યો.

આવી નાની-મોટી હજારો બીનાઓ આપણા
સમાજને બગાડનારી, રોગીએ કરનારી અને પાયમાલ
કરનારી જનતી હોય છે. જો આ રીતે તેની સામે અવાજ
નહીં ઉઠાવીએ તો ધીમે ધીમે આપણો આખો સમાજ

આત્મા-ધર્મ-દીશર-પુણ્ય-આદર્શ-શીલ-ચારિત્ર્ય-દ્યા-
કુણા-ભાવના-પ્રેમ અને જોવા અનેક દિવ્ય ગુણોથી દૂર
અવગુણોના અગાધ અંતકારમાં ફેરાઈ નશે અને પછી તેના
ભવ્ય ભૂતકાળને જોવા માટે ફક્ત સંગ્રહસ્યાનોમાં જ જવાનું
રહેશે.

પૂ. યોગભિકૃતુંની આ પ્રસાદી ઘર ઘર
પદોચાડવી જોઈએ. જે જગ્યાના પ્રજ્ઞનને અને તે પાણું
અનેતિક-જાતીય અને અયોગ્ય, આટલો બધો ચગાવવા
પાણા અનેકના ધારા પ્રકારના ગંદા હેતુઓ હશે. પરંતુ
પત્રિકામાં જગ્યાએ પ્રમાણે આવાં નજ્ઞ ચિત્રો અમારી
નેન-બેટીઓ, જગદ્દ્વા રામાન માતાઓ અને નિર્દ્દીપ
બાળ-કિર્શોરોને થા માટે દેખાડો છો? એટલે આખબારી,
સામયિકો અને અન્ય માધ્યમો મોટા ગુનેગારો છે
અને આવા ગુનેગારોને સાચી સમજ આપવામાં જાડો
વિલંબ કરીશું તો પછી આપણા આદર્શ પ્રમાણે જવાની
તક આપે જોવો સમાજ ન હાઈ જાઓ હોય.

પૂજ્ય યોગભિકૃતું મહારાજને અમારા ઝેં નમો
નારાયાણાય, સાથ ફરી ફરી અભિનંદન-ધન્યવાદ.

લિ

સ્વામી અક્ષરાનંદ સરસ્વતી.

(૨) શ્રી રતિભાઈ ગોધિયા (પ્રમુખ)

બંગ મેન્સ ગાંધીઅન એસોસિએશન

જ્યંત સોસાયટી, માઉંડવી પ્લોટ,

રાજકોટ - ૩૬૦૦૦૪.

તા. ૧૩-૧૧-૬૮

પૂજ્ય યોગભિકૃતું,

“વધુ ગુનેગાર કોણ ?” આપનો લેખ ખૂબ જ
ઉત્તમ, સમાજમાં આને શાલી ફૂલી રહેલાં સામાજિક

અનિષ્ટો સામે લાલ બતી પરનારો છે. આને આ દેશમાં ને
અનિષ્ટો વધી રહ્યા છે તે કોઈપણ ભારતીયને ચિંતા કરનારાં
છે; ખબર નથી, આનો ઉપાય પ્રભુ કરશે કે નહીં.

આપે આ લેખ લખ્યાને જીતમ સેવા કરી છે.
આપની કુશળતા ઈચ્છાનું છું.

રતિભાઈ ગોધિયા.

(૩) ડૉ. શ્રી સુરેશ જવેરી M.D., M.R.C.P.
પ્રમુખ - શ્રી અ. ભા. અંડિસા-મહારંધ (સુરત શાખા)

તા. ૧૫-૧૦-૮૮

પૂજન યોગેશ્વર યોગભિન્નું,

“વધુ ગુનેગાર કોણ ?” નું સત્ય અને સ્પષ્ટ
લખાણ વાંચી આનંદ અનુભવો છે. જેન આચાર્ય રચિત
મહાભારતના કથાનુષ્ઠાણમાં મહાસત્તી દ્રોપદીના વલ્લાલરણ
સમે સમર્થ પુરુષો જેવા કે દ્રોગાચાર્ય અને ભીમપિતામહાના
મોનને કરાણે, દુઃશાસન કરતાં પાણ વધુ ગુનેગાર તેમને કથા
છે. આ બંને મહારથીઓએ ફક્ત એક જ અવાજ કર્યો હોત
તો આવો અધમ પ્રસંગ ક્ષારેણ બન્યો ન હોત !!

વર્તમાન કણે મોટાભાગના રાજપુરુષો, સંઘના
અનિપત્તિઓ અને સમાજના પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિઓનું ચારિત્ર
શુદ્ધ હોય યોજું ભાસતું નતી. સત્યગમાં પાણ વલ્લાલરણ
જેવા પ્રસંગો જહેરમાં બનતા હોય તો કલિયુગમાં ‘કલિનટન’
પાકે એમાં થું નવાઈ !

પત્રકારો અને સમાચારપત્રોને તો આવો જ
મસાલો જોઈતો હોય છે. મેં ભૂતકાળમાં સંસ્કૃતિકાના
સંદર્ભમાં આપના જેવી જ પત્રિકાઓ છપાવી... વહેચેલ...
શ્રી સંધે અને સમાજે મને ‘દાઢ પીણેલો વાંદરો’ કહી નવાળ્યો
હતો. મારી વાતને સત્ય માનનારાઓમાં પાણ ‘સત્ય’ નો
અભાવ વર્તાતો હતો.

(આપની પત્રિકા) પ્રચિન્ધ સામયિકોમાં
છપાવવાની કોશિય કરું છું. કેટલો સહયોગ મળશે તે જીની
આજો ?

ટીવીના માધ્યમથી ભાવિતમાં અનેક ‘કલિનટનો-
મોનિકાઓ’ પાકશે.

લિ.

ભવદીય

ડૉ. સુરેશ જવેરીના

સાદર પ્રાણામ.

(૪) ડૉ. શ્રી મનહરભાઈ સી. શાહ
જનરલ સેકેટરી : એક્સ એમ. એલ. એ. કાઉન્સિલ
તંત્રી : ‘ધર્મધારા’ સામયિક

તા. ૧૪-૧૦-૮૮

આદરાણીય યોગીશ્રી

યોગભિન્નુંની સેવામાં.

આપનો પત્ર મળ્યો. આનંદ થયો. “વધુ ગુનેગાર
કોણ ?” તે લેખ આવતા અંકમાં લઈશું. કારણ કે દિવાળી
અંક તેવાર થઈ જયો છે, નેથી લઈ શકાયો નથી. સમય મળે
આપશ્રીનાં દર્શન તથા સત્યસંગનો લાલ જેવા ઈચ્છા છે. પછી
પ્રભુ-ઈચ્છા. આપના કુશળ વર્તમાન લાણાવશો. એ જ,

ભવદીય

ડૉ. મનહરભાઈના વંદન.

(૫) શ્રી માનવમુનિ
અ. ભા. સંત સેવક સમુદ્ધમ પરિષદ
વિ-સર્જન આશ્રમ, નવલખા, ઈન્દોર (એમ.પી.)

તા. ૩૧-૧૧-૮૮

આધ્યાત્મિક યોગી શ્રી યોગભિન્નું

ઓમ્ નમો.

નુંતર વર્ષાભિનંદન. વિશ્વ મેં સુખ એવું શાંતિ
સ્થપિત હો. પ્રાગ્રીમાત્ર કો અભયદાન મિલે.

“વધુ ગુનેગાર કોણ ?” યહ વિચાર ઓમ્પરિવાર
હો નહીં, માનવ-સમાજ કો હી ચિંતન કરના હોગા.

आत्मनिरीक्षण कर आत्मशुद्धि होगी तो साधना होगी। मनुष्य ही गुणेश्वर है, यहि मनुष्य अपने दृष्टित्व, कर्तव्य-पर्म औ समाज लेगा तो हिंसा नहीं होगी। ओमपरिवार के उत्सव - १८८८ का आर्यकम पढ़ने को भिला परिवारों की सामूहिक साधना होने से आध्यात्म की शक्ति बढ़ती है, प्रेम बढ़ता है, शुभ के प्रति अद्वेष अनुग्रह होता है।

मानवमुनि.

(६) दंतवेद श्री लाभशंकर ओह. शुक्ल
अध्यक्ष - श्री आयुर्वेद उन्टरल रीसर्च सेवा एडीटेबल
ट्रस्ट संचालित प.पू. श्री राणछोडासज्जबापु
आयुर्वेद
चिकित्सालय तथा प.पू. श्री लखारामबापा आयुर्वेद
उन्टरल इन्स्टिट्यूट.
देह ओफिस : पुनित कुटीर, फेलर चौक,
राजकोट-३६० ००१.

ता. २४-१२-८८

परम पूज्य, वंदनीय, प्रातः स्मराणीय
श्री योगभिक्षुज्ञ स्वामी महाराजश्रीना चरणोमां दंतवत्
प्राणाम्।

आपश्रीना आशीर्वदियों अभी सो दुश्यण छींगे।

ओम् परिवारना आर्यकमनी पत्रिका भणी तेमन
निमंत्रण मण्युं, आपश्रीओ समाज-ज्ञवननी जहाँओ दूर
थाय अने सद्व्रतनो प्रचार थाय ते माटे “वधु गुणेश्वर
कोणु?” लेवा लेखो लज्जी ननता लनाईनी प्रचार-
साहित्य दारा ग्रन्तुसेवा करी छे (थर्ड रही छे), ईश्वर
ओमगुरु प्रेमसमर्पणानभिक्षु द्रूष्टने खूब उन्नतिना
शिखरे लही अप्। आजे समाजमां स्वस्वत्रत साथे सद्व्रतना
प्रचारनी खूब लज्जर छे, ले अमारा लेवा डॉक्टर-वेदोनु
काम छि ते आपश्री करी रह्या छो, मंगल कार्यकमनी सक्षणता
हुय्यतो।

बवदीप
दंतवेद लाभुलाई शुक्लना
दंतवत् प्राणाम्।

(७) साधु श्री स्वयंप्रकाशदास (डॉ. स्वामी)

ता. २४-१०-८८

पूज्य श्री योगभिक्षुज्ञ,

आपनो लेख “वधु गुणेश्वर कोणु?” वांछो, गुनाने विगतपार जहेरमां भूड़नार पाण गुणेश्वर छे न, तेवु लभाण लभवार्थी समाजने श्रीह लाभ नदी पाण नुक्सान छे न, छापांओना मालिकोने आ लेख मोड़ल्यो हुशे?

नूतन वर्षनी शुभेच्छा माटे आभार,

साधु स्वयंप्रकाशदास (डॉ. स्वामी)ना
लव स्वामिनारायण।

(८) श्री मनु पंडित

सहतंत्री : ‘विश्व पात्सव्य’

प्रकाशक : छपनस्मृति, १७, वसंतनगर,
महिनगर, अमदाबाद- ३८० ००८।

ता. ४-११-८८

प्रिय नेपालभाई तथा उम परिवारनां स्वतन्त्रों,
नूतन वर्षना वंदन।

नूतन वर्ष निमित्ते आदराणीय योगभिक्षुज्ञना
आशीर्वद लेवामां हुं पहोची नहोतो शक्यो, भीज दिवसे
मणवा गयो हतो, त्याएं डुबुरमां नूतन वर्षना भिलननां थोडां
स्मराणो बापुओ (योगभिक्षुज्ञ) ताजन कर्म हतां।

“वधु गुणेश्वर कोणु?” अंगेनी आपनी
चिंतनीय अने नागरिकताने लगाइनारी पत्रिका भणी छे,
हुं खधु न ध्यानथी वांची गयो, छापांओ के ले मणे
समाजना समाचारो विवेकपूर्ण, सत्यांश जपवीने रह्य

કરતા જોઈએ તેને બદલે ભાગચાર, ભોગ અને રોગપ્રધાન સંસ્કૃતિને બહેજાવીને મૂકે છે. કેનું લક્ષ જાહેરાત અને વાપારીકરણમાં જ હોય તેમની પાસે હવે સમાજ શું આશા રાખે? આવા સંગોળોમાં બાળુઓ ને વેદના પ્રગટ કરી છે, તે એક સંતને, સત્યાર્થી ધર્મપુરુષને શોભે તેવી છે. હું 'જીવનસ્મૃતિ'માં નોંધ વેવા વિચારું છું.

મનુ પંડિત.

(તા. ક. શ્રદ્ધેય શ્રી મનુભાઈ પંડિતે "વધુ ગુનેગાર કોણ?" લેખના કેટલાક અંશોની સન્માનપૂર્વક 'જીવનસ્મૃતિ'માં નોંધ વીચેલ છે તે બદલ તેમનો આભાર અને તેમને ધન્યવાદ.)

(૯) શ્રી મણુભાઈ

મુની શ્રી સંતબાલજ મહાવીરનગર આંતરરાષ્ટ્રિય કેન્દ્ર
મુ. પો. ચિંચણી, તા. ડાહાણું, જિ. થાણે.

તા. ૨૮-૧૨-૫૮

પૂજની શ્રી યોગભિકૃત મહારાજ

તથા પરિવાર-દ્રસ્ટનાં ધર્મપ્રેર્ભો ભાઈબહેનો;

આપના તરફથી અવારનવાર પત્રિકાઓ અને વિમાસિક મણ્યાં રેંડે છે. "વધુ ગુનેગાર કોણ?" અને "લોટમાં લીટા" પત્રિકાઓ મળી. પહેલાં પણ પત્રિકા મળી હતી અને તેનો જવાબ વખાયો હતો. આપ વાંઠો છો તેમ છાપાંઓ, માસિકો અને પત્રિકાઓમાં ખુલ્લેખુલ્લું જીતીયતા અંગેનાં વખાણું ભરપૂર આવે છે. હિંદુસ્તાનની સંસ્કૃતિ સાવ જ અદશ્ય થઈ ગઈ હોય તેમ વાગે. પ્રશ્નાદ (પરદેશની) સંસ્કૃતિ ધરેધરમાં અને રણરંગમાં વાપી જઈ છે. આનાથી અલિપ્ન રહેનારો માણસ ધરડો અને નુનવાળી ગાણાઈ રહ્યો છે. ખુલ્લંખુલ્લા જીતીયતાના વખાણું અને ઝોટા પાનેપાનાં ભરીને આવે છે અને લખસણી વાતો વિચારવંતોને પણ સહેલે વાંચવાની ગમે છે. નિમિત્તોથી બચતું ઘાળું અધતું કર્મ છે. હવે સંસારી કુટુંબોમાં પણ 'સેક્સ' શબ્દથી વાતચીત કરવામાં સંકોચ યતો નથી.

ખરેખર તો જીતીયતા આચરનાર કરતાં તેને

પ્રસિદ્ધ આપનાર વધુ ગુનેગાર છે. કારણકે પ્રસિદ્ધ પાછળ એ વજિતને કે સમાજને સુપારવાનો આશય નથી, આશય ફક્ત મન કમાવવાનો છે. આપે આપની મયાદામાં રહીને આ વખાણ લખીને સમાજનો ભારે ઉપકાર કર્યો છે.

મણુભાઈના વંદન-નમસ્કાર.

(૧૦) શ્રી મણુભાઈ

મુની શ્રી સંતબાલજ મહાવીરનગર આં. કેન્દ્ર.

તા. ૨૮-૧૨-૫૮

યાદરાણીય યોગભિકૃત મહારાજ,

આપનો તા. ૧૫-૧૦-૫૮ નો પત્ર તથા "વધુ ગુનેગાર કોણ?" એ પત્રિકાવાળી ટપાલ મળી છે. પત્રિકા અને પત્ર વાંચી લીધા છે. માટે મંત્ર જણાવું.

સમાજ વિવસ્થાનો અવસ્થિતિ માટે આપરામ નહીં કરવો જોઈએ. છીતાં પ્રકૃતિગત વૃત્તિને ડારણે કોઈ અપરામ કરે તો તેને ગંકુશમાં વેવા માટે સમાજે માન્ય કરેલી કોઈ અને કાયદા-કાનૂન આન્દે પ્રયત્નિત છે, છીતાં તેના આશ્રે જન્માયી અપરામ અટકતા નથી; એ પણ આપણા સૌનો અનુભવ છે. જોટે અમારી દસ્તિઓ તો અનુભવસિદ્ધ પ્રયોગ કરેલો - નેતિક, સામાનિક દખાળનો શુદ્ધિ-સાધના પ્રયોગ - નેમાં મુખ્યન્યે મૌન, તપ અને પ્રલુબ-પ્રાર્થના હોય છે.

આવું નેતિક, આધ્યાત્મિક બળ પેદા કર્યા સિવાય, સમાજ ચાલુ કોઈના આશ્રે જ્યે તેમાં દોપ નથી.

છાપાંવાળાઓ અને બીજાં માધ્યમો તો પોતાનાં છાપાં વધારે ખાપે અને પોતાનાં માધ્યમોનો ઉપયોગ વધુ થાય તે માટે આવા 'કિલન્ટન' નેવા પ્રથમાને વધુ ચ્યગાવે તે સ્વાભાવિક છે.

અમે ઉપર લખ્યો તેવો શુદ્ધિપ્રયોગ નેવો વિકલ્ય આખા સિવાય કેવળ છાપાંઓનો વિરોધ કરવો અસરકારક નહીં બને એમ માનું છું. મજામાં હશો.

પૂજની મહારાજાં,

આપના પત્ર અંગે ભાઈ અંબુભાઈ શાહ (તંત્રી શ્રી “વિશ્વવાત્સલ્ય”) સાથે ચર્ચા-વિચારણા કરીને આ પત્ર લખ્યો છે. આપનાં માસિક, પત્રો વગેરે મળે છે.

માનુષભાઈના પાયવંદન.

(૧૧) શ્રી વિમલાબેન કકાર

માઉન્ટઅબુ.

તા. ૨૨-૧૦-૬૮

સચિન્ય પ્રાગુમ,

તા. ૧૨-૧૦-૬૮ નો પરિપત્ર મળ્યો. ચન ૧૯૪૭
પછી અભારતીય સંસ્કૃતિ, છવનપલતિ તેમજ મૂલાંકન-
પદ્ધતિનો સ્વીકાર કરનારાઓ પ્રથમ ગુનેગાર.

રાજનેતાઓ, ધર્મજુદુઓ, બોન્ડિઝો જ્યા આ
ગુનામાં સહભાગી કહેવાય. આને અનિર્ણય બોગવાદ
પાદ્ધણ આંધ્રણી દોટ મુઠનારા ભારતીયો આં પહોંચા છે
તેનું પ્રતિનિબં પ્રચિન્દિનાં જ્યા માધ્યમોમાં પડી રહ્યું છે!

આંસુ સારવાથી શું વળે? ભારતીય લોકતંત્ર
આધ્યાત્મિક અવિષ્ટાન પર રચવા માટે એક વિધાયક
સંસ્કૃતિક કાન્તિની શંખનાદ કરીને ઉગલાં ભરવાં ઘટે.

વિમલ - વન્દન.

(૧૨) પ્રો. શ્રી રામશંકર ના. ભડુ

ઓદિચ્ય પ્રકાશ કાર્યાલય

૭૧, જ્વાહર સોસાયટી, મહુવા - ૩૬૪૨૬૦

તા. ૩-૧૧-૬૮

પૂછ્યું ગુનેગાર બોગનિકુળ,

“વધુ ગુનેગાર કોણ?” સાધંત બે વાર વાંચી
જાયો છું. કહેવતો, ઇદિપ્રયોગો, શબ્દોથી આપ કાહિયાપાડી
છો એ તો દેખાઈ આવે છે. વળી ને કંઈ કહેવું તે સ્પષ્ટ -
વધીને કહું તો ‘એક ઘાને બે કટક’ રૂપે કહેવું એવી આપની
શેલી રહી છે.

અમેરિકન સંસ્કૃતિનું આકમાળ આપાગું પર યદી
રહ્યું છે. એ રોકવું ખૂબ દુફર છે. હું માનું હું કે એ જાળી
શકે તો કંત; સંતો, મંહતો, કથાકારો, ધર્મપુરુષો એકરા
યાય અને એજન્ડા ઘડી કઢે તો જ આ જાની શકે. પાણ
પોતાના સંપ્રદાય, અભિગ્રાહો, માન્યતાઓ, પોતાનું વર્તુળ,
અધમ, એપાગુંઓ, પર્વતાદો મૂકીને એકદા યદી શકે? અને
એક જ એજન્ડા સ્વીકારે તો એમના માટે આ અધ્યાત્મનથી.
રાજપુરુષો પરની શક્તા પ્રજાને ગુમાવી છે. વધારે ભરાબ
અને જાટિલ પ્રશ્નો એમાળે જ જીબા કર્યા છે. અમેરિકન
સંસ્કૃતિનો પ્રચાર અને રહન-સહન તેઓ જ લાભા છે.
દંબ એ એમનું દાયવયું દખિયાર છે.

અમેરિકન સંસ્કૃતિ - ફી સેન્સ - કામુકતા એનો
એક ભાગ છે. તેમાં એમને કોઈ છોછ નથી. પાણ આપાગે
'લગ્ન-દંસ્યા'ને સ્વીકારી છે. આપાગું આદર્શો વુદા છે.
પાણ આદર્શોની સાથે હુમન સાયકોલોઝને મેળ જાય છે
ખરો?

આપની વાત સાચી છે, કે ક્લિનન્ટન-મોનિકા કરતાં
આપાગું પ્રચાર માધ્યમો - છાપાં, ટીવી, એવા પુસ્તકો
અને શિનેમા વધારે ગુનેગાર છે. પાણ એ ધંધાર્યાઓ છે.
એમને પોતાનું છાપું, સિરિયલ, પુસ્તક કેમ વધારે ખરે એમાં
રસ લોષ છે. છુયનભર પ્રાથમિક શાળાથી માંડિને કોલેજના
પ્રિન્સિપાલ તરફે, ગુજરાતીના પ્રાથમિક તરફેનો
જવાબદારી નમ્બરાળે આચરી છે. મોનિકાના વડીલ કેનેથનું
પુસ્તક પ્રગટ થયું. એક લાખ કોરી જાપી ગયું. હિન્દીમાં
તરત જ ભાષાંતર થયું, એ પાણ જાપી ગયું. બીજી આવૃત્તિઓ
થાય છે. કોઈ જુવાનિયાના લાયમાં પરંદળી માટે એ પુસ્તકો
મૂકો - એક ક્લિનન્ટન-મોનિકા વિષેનું અને બીજુનું ગીતારહસ્ય
(તિલક મહારાજનું) - બેમાંથી એ પહેલું કર્યું ઉપાડશે?
આપ કલ્પના કરી શકો છો.

‘માહોલ’ એવો બદલાઈ રહ્યો છે કે યુવાન છોકરા-
છોકરીઓને મા-બાપ પાણ હવે ઘરીની શૂટછાટ આપે છે.
શિનેમાઓએ દોટ વાળી દીનો છે. એમાં ‘સેક્સ અને કાઈબ’
સિવાય કંઈ આપતું નથી. બાળકો પર તો એની ભયંકર આસર

याय छे. तेझो शिवाजु करता सबमानभानने तुरत न
ओणधी ले छे.

कायदानी के जवाबदार व्यक्तिओनी वात वजवा
दो. ए गीतानां पूहां वच्चे 'पोनोगाड़ी' नां मेगजिन के पुस्तक
वाचे छे.

'हलकटपाणु' पीरसे तेने ठनामो-प्रशंसा मण्हे -
ओम आपे लम्हु छे. ए थहर न रह्यु छे. हवे तो श्रेवेजवाणा
अने 'साबुवाणा' पाण सोहर्ष-स्पर्धा योने छे. दरेक छाणु
के पूर्तिनी जहेरभवर, टीवी परनी जहेरभवर औशो तो
खोओना व वधारे फोटो जुदा जुदा अंगबद्धी आवे छे,
उथाडा पोपाक साचे. सेक्सनुं पोपाणु करीने आ जधा
क्रोडपति थवा माचे छे.

बीजु रीत जेईओ तो छपनमां 'सेक्स' नो रोब
महात्मनो छे. ओमांधी व चुष्टिनु निर्भाण याय छे. पाण ते
हट गहार जय, अमर्यादित बने तो अवश्य भूष व
नुकसानकारक बने छे, वे आने थहर रह्यु छे.

आपना विचारो साथे केटेक अंशे सर्वथा संभत
थाउँछु. तमां आ अभियान आगज वधे ओम लाइक रीते
हच्छु छु. पाण तेमां जधा धर्मचार्योनो साथ अंशे...

बवदीय
रामशंकर ना. भड
ना वेदन.

(१३) डॉ. श्री भगवतीप्रसाद पंज्या
१/ओ, गोपालकुंज सोसायटी, मणिनगर,
अमरावाड-८.

ता. ८-११-८८

परम श्रद्धेय सीन्यसिन्यु समष्टि-बन्नु
श्री श्री योगभिसुजु थेव दिव साधक वर्ग.

सादर सप्रेम प्राणाम.

ॐ ॐ ॐ

श्री योगभिसुजु,

परम विश्वत ओक सुदृढ योगी अने संतपुरुष
आपश्चीनी हृष्य-वेदनानी अभिष्ठित उरती "वधु
गुनेगार कोणु ?" ए मुद्रित पनिका मणी. तेमां
(आपश्चीनी) समष्टि-हितनी जमना करनार आपनी
वथा, अने अन्यारे समाज कई बाबुओ वही रहो छे तेनु
अवलोकन यो बनेथी मारु चित व्यक्तित तथा सुध्य थयु.

संमाननीय योगभिसुजु,

आ संदर्भमां मारा मत मुनज 'प्रकालनाह लि
पंक्त्य दूरादस्पर्शनं परम्' अर्थात् 'कादवने योवा जवा करता
दूरथी तेनो अस्पर्श व श्रेष्ठस्तर मार्ग छे.' शुद्ध आशयधी
शहू क्रेव विचारणा या तद्विषयक जिलापोह धाँडी वार
समाजमां गेरसमाज पाण उत्पन्न करे एवीं शंका रहे छे.
उराणुके आ प्रकारनी यर्थी, पाणन वांची गुनेगारने शोधवा
जतां ते गुनानुं वर्णन, तेना प्रकारनुं निरुपाण, विशुद्ध
चित्तवृत्ति परापता सुक्ष पुरुषना हार्दिक भावने विरुद्ध
दिशामां लही जय तेवो संभव रहे छे.

पाणी, पाणीनी गतिजे व वहेवानु छे; अजिन
ओ गरम व रहेवानो छे. ए स्थितिमां 'ए गरम छे, अने
आउक्शो नहीं, नहीं तो दआशे' ए कथनशी सुपुर्ण
कुतुख्यवृत्ति जगृत याय छे; अने परिशुम्भे बालबुद्धि व्यक्ति
अजिनों स्पर्श करी दाऊ जय तेनो शम्यता छे.

कोई वार शुभ आशयधी उपडेली आवी यर्थी
समाजनी निर्दीप व्यक्तिओनां मन पाण गुनाहित कृत्यनी
वधु विस्तृत आगुडारी मेणववा तत्पर याय छे अने
परिवर्ननने पात्र अपराधीओ आवरेली ते वृत्तिने वधु
आगुवा मन उत्सुक अने उत्तेजित बने छे. माटे आवी
यर्थनी उपेक्षा यो व श्रेष्ठस्तर मार्ग जाणाय छे. आनो
समुचित न्याय तो काल-पुरुष करसे व.

आपश्चीनुं पत्र-पनिकादि दारा सुमधुर, पावन
दर्शन थतु रहे छे. तेथी अपार आनंद याय छे. आपश्ची,
पवित्र सामुद्रवृन्द साथे कुशण उशो व, समाज भाटे सुभंगव
चिंतन करनार आपश्चीनो सर्वन विनय याओ.

એ ૮૧,

ભવદીય

ભગવતીપ્રસાદના સાદર પ્રાણામ.

(૧૪) શ્રી પ્રભુદાસ ગણુંઠા (એક પત્રકાર)

'ગણુંઠા નિવાસ,' દરબારગઢ પાસે,
મુ. જમનોધપુર. પીન - ૩૬૦ ૫૩૦.

તા. ૫-૧૧-૬૮

પ્રતિ,

પ્રાતઃસમરણીય શ્રી, પૂજય બાપુશ્રીના ચરણોમાં
જયનારાયાણ.

"વધુ ગુનેગાર કોણ ?" નવતર અને સમયોચિત
લેખમાં ઝન્નુફદ્દી સંતની દ્વદ્યબધાનું પ્રતિભિંબ જિલ્લાથું
છે.

લેખ વાંચીને કુરુસભાનો વાંચેલો પ્રરંગ ચન્દુ સમજ
જીવંત જની રહ્યો - કુરુસભામાં પિતામહ ભૌષણ, દૃપાચાર્ય
અને દ્રોગાચાર્યની લાલરીમાં દ્રોપદીની લાલ લૂટાંતી' તી
ન્યારે આ અધર્મ કૃત્યને પણોડી કાદનાર એક ભડવીર હતો
ને....! (વિદુરણ).

પરંતુ આધુનિક યુગમાં તો દુર્ઘટિનો અને દુઃખાસનો
ધ્વાની તીવ્ર સ્પર્શ થઈ રહી છે, દ્રોપદીઓ સ્વર્ણ
દુઃખાસનોને મળવા નથી રહી છે, ત્યારે ગુનેગારો કોને
ગાગવા...?

મિદિયા અને ચોથી જગ્યાર પોતાનો આપદ્ધર્મ
ભૂલી ગયાં છે, એ હડીકરત છે. પરંતુ આ શક્તિશાળી
માધ્યમોને વિશેષ શક્તિ કોણ આપો રહ્યું છે, એ પણ એક
ચિંતનનો વિષય છે.

શતમુખ વિનિપાતના પંથે પહોંચીને માનવજત
સ્વક્ષ્વાણ ભૂલી રહી છે. વિષ-વમન કરી રહેલાં માધ્યમો
સામે સમાજ સુધારકો શાંત છે. અભણ લોકો
શિક્ષણશાખી બની ગયા છે. એવી પ્રવર્તમાન
પરિસ્થિતિમાં સમગ્ર માનવજતને સ્પર્ષ દિશાસૂચન

કરીને આપદીએ એ આપદ્ધર્મ બજવેલ છે, એ
આપદ્ધર્મના મશાલચીના ચરણોમાં મારા થત થત
પ્રણામ.... કોટિ કોટિ વંદન....

આપદીના આશીર્વાદથી આનંદમાં છું.

આપનો

પ્રભુદાસ ગણુંઠા.

(૧૫) શ્રી પ્રભુદાસ ગણુંઠા

તા. ૫-૧૧-૬૮

પ્રતિ,

માનનીય શ્રી મેનેનિંગ ટ્રસ્ટી,
ઓમનગર પ્રેમસામર્પણધ્યાનલિઙ્ગ પરિવાર ટ્રસ્ટ,
જયનારાયાણ.

પૂજયશ્રીનો મનનીય લેખ - "વધુ ગુનેગાર
કોણ?" મોકલવા નાદલ આભાર.

પૂજયશ્રીના વચિત દ્વદ્યમાંથી નીકળેલો વેદના
એટલે - "વધુ ગુનેગાર કોણ ?". મનનીય અને ચિંતનશીલ
લેખ માટે મારા જેવો નાનકડો માણસ પ્રતિભાવ શું આપી
શકે? સાથે લખેલા કિર્તિય પોસ્ટકાર્ડમાં પ્રતિભાવ આપવાનો
પ્રયત્ન કર્યો છે.

પ્રતિભાવ કરતાં સદરહુ લેખની પત્રિઝ છધાવાને
તેનો વિશેપ પ્રસાર કરવાનો મેં સંકલ્પ કર્યો છે, તે માટે
આપદી મન્દૂરી આપશો તેવી આત્મશ્વરી છું.

"વધુ ગુનેગાર કોણ ?" લેખના મૂળ તત્ત્વને
કેન્દ્રાંદુ બનાવીને, તેનું સંક્ષિપ્તાકરણ કરીને પત્રિકા
છધાવાનો ઈરાદો છે. નેથી જમનોધપુર, ઉપલાટા,
ભાગુવડ વગેરે તાલુકાઓમાં પત્રિકાઓનું વિતરણ થઈ શકે.
શુદ્ધિચાર અને સમાજોપરોગી કાણનિ - પત્રિકાને - એક એક
ધર ચુંબી પહોંચાડવાની નેત્રિક ફરજ સમજુને આ કાર્ય
કરીશ... કરવા માંગું છું.

આશા છે કે મારી આ નમ વિનંતીની આપદી
સ્વીકાર કરશો. પત્રિકા છધાવાની મન્દૂરી આપશો.

પત્રના પ્રત્યુત્સરની પ્રતીક્રિયા સહ-

આપનો,
પ્રભુદાસ ગાગાંત્રા.

(૧૬) શ્રી રાજેશ કાપડિયા
પારસમણિ એપાર્ટમેન્ટ્સ, શાખીનગર,
ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૩.

તા. ૨-૧૧-૮૮

પરમ પૂજન સ્વામીજી,

આપના તરફનું મંગલ આશીર્વાદ વરસારતું નૂતનપર્યાલિનંદન-કવર મળ્યું, જેમાં “વધુ ગુનેગાર કોણ?” ની સમાજ-ઉત્થાન માટેની વચ્ચાની પ્રતીક્રિયા કરાવતી પત્રિકા વાંચો. સ્વામીજી! જ્યાં આપ કાણું તાં થંગિનું આં મારવું? આને આપણા દેશની આવી પરિસ્થિતિ છે. સામાન્યિક ઉત્થાન માટે મારા વિચારો અને રણ કરું છું.

...આપ અખ્લાલ, કામોરેનક, મનોવ્યાપાર ડ્રોણપનારા, નીતિ-રીતિને વિપરીત અસર પદોચાડનારા સમાચારો માટે વિદ્યાર્થીવર્ગ સરકારનું ધ્યાન જેચેવું જોઈએ, દેશમાં આંદોલન જગાડવું જોઈએ.

સમાજના યુવાવર્ગને ‘દોડવું હતું ને દોણ મળ્યો’ તેવી વિચિત્રસર્જી છે. આજના યુવાવર્ગનું માનસ રિનેમા-ટેલિવિજનના ચિત્રપતોઓ રેણાઈ અન્યત્ત વિકૃત થચ પામ્યું છે. તેની અસર થકી શાળાઓમાં વ્યાખ્યાર, પરીક્ષામાં ચોરી, દાદાળીરી, ધર્મકી આદિના બનાવો રોજબરોજ વંતા જય છે. સરકારે આ માટે સજાગ રાઈ કરું નિયમન રાખવું જરૂરી છે - આપના માટે ખૂદ સરકાર જવાબદાર છે.

દેશમાં જ્યાં ચુંધી સંપ્રદાય, નાત-અત, ધર્મના તડાંઓ છે ત્યાં ચુંધી દેશમાં જોકતા, દેશાભિમાન આપવું-સ્થાપવું સમસ્યારૂપ છે. આ માટે ધર્મચયાયોએ જોક થઈ, સંકુચિતના તજી સમાજને આધ્યાત્મ પંચે દોરવા પ્રમાણિક પુરુષાર્થ કરવી ઘટે. ધર્મગુરુઓ પાણ આવી બાદીઓથી બાકાત આં છે? ધર્મનો અંચણો ઓછી પાણવી વૃત્તિઓ આગરવાના

અસરન્ય દાખલા મોજૂદ છે.

આજના યુવાવર્ગનાં ચૌંદર્ય-પ્રચારનો, પોષાક આના માટે વિશેષ જવાબદાર છે. અર્થનાન લાગતું પોષાકો માટે પ્રતિબંધ અનિવાર્ય છે. આપસ તો બહેનોએ તેમની મર્યાદા ન લોપાય અને કોઈને તેમના પ્રત્યે કામવૃત્તિ ન જોગે તેવાં વચ્ચો પરિયાન કરવો જોઈએ. (અર્થનાન પોષાક અર્થે) કાપડાની જોગવાઈ સરકારે ફરજિયાત લાદવી જોઈએ....

આપના હદ્યમાં સમાજના ઉત્થાન માટેની વચ્ચે ‘ઈન્સાન પરિસ્થિતિયો કા દાસ હે’, તેને ‘પરિસ્થિતિયો કા નાથ’ જનવા માટે પ્રભુપ્રાર્થના તો ખરી જી, સાથે યાથે યુવાવર્ગનિ જોગની તાદીમ આવી આધ્યાત્મકાર્તિ ચુંઝવા, આધ્યાત્મ-સંદેશ પ્રચારવા, અગ્રણ કરવો જરૂરી નથી લાગતું? દેશમાં કાંતિ માટે વિદ્યાર્થીઓ જ સફળ થયા છે, રસ્યા છે, જન્યા છે; માત્ર યાચા રાહબરની આવશ્યકતા છે. પૂજન ગાંધીજી એવા શૂરવીર હતા નોંધે દેશને હચ્ચમચાવી દીઓ હતો. પાણ ત્યાર પછી દેશમાં આવો શૂરવીર ક્ષાં છે? આપા દેશભક્ત, સાચા સંત, કાંતિકારી વીરની આને દેશને તાતી જરૂર છે.

આપની અભિકુશણતા ચાહતો કુશળ છું.
મંગલ ભાવના સહ -

રાજેશના જ્ય જોગશર.

(૧૭) શ્રી મહિંભાઈ ગો. ગાંધી (એડવોકેટ)
૧૧૩, સીટી સેન્ટર કોમ્પ્લેક્સ, કાળા નાળા,
ભાવનગર.

તા. ૩-૧૧-૮૮

માનનીય શ્રી જોગભિન્નજી,

સર્વિન્ય આપની સત્યાહિત્ય પ્રચારન્યાન્યાન્યિકા નં.
પદ - “વધુ ગુનેગાર કોણ?” - નૂતન વર્ષના વંદન-
અભિનંદન-આશિય સાથે મળા, વાંચો.

આ અહાલેક બદલ આપને પૂરા મનથી
અભિનંદન પાણ પછી થું?

આ પત્રિકાની બીજી જ લાઈનમાં “....તે એ
પાર્ટિકલ સેન્ટરની હોય તો...” વગેરે, એ આપણા દેશ-સમાજ
માટે વધુ ચિંતનીય છે. ‘કિલન્ટન’ અને એ બધું આપણી
સંસ્કૃતિનો નિયોડ નથી.

‘સ્વધર્મ’ ની એક ચોક્કસ વાત નક્કી કરવી ભારે
જરૂરી છે. આપણી જીવનપદ્ધતિ, વિચારધારા, મૂલ્યો -
એ બધાંને સાચવવા કમસેકમ શું કરતું જરૂરી ગણ્યા તે કરતું
જોઈએ.

આપની ઉત્તમ કુશળતા ચાહું છું.

લિ.

મણિલાઈ ગાંધી.

(૧૮) શ્રી મનહરલાલ ગાંધેશજી ઉપાધ્યાય
૬૪, સ્વામી અમંડાનંદ સોસાયટી,
રન્નાપાઈ પાછળ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૬૧.

તા. ૪-૧૧-૮૮

પરમ પૂજા યોગભિકૃતની રેવામાં.....

સાદર વંદન.....

આપનો તા. ૨૦-૧૦-૮૮નો લખેલ કૃપાપત્ર
મળ્યો તથા તેની સાથે મોકલાવેલ “વધુ ગુનેગાર કોણ ?” ની
શીર્ષકવાળો લેખ પણ મળ્યો છે. મને યાદ કર્યો તે બદલ
આભારી છું.

“વધુ ગુનેગાર કોણ ?” લેખમાં ઠાલવેલ
આપણીની મનોભયાચી રૂધ્યનાં સ્પંદન... અને તેનાચી
ગીબા થતાં ઝુંવાડાં.... મને તો ઢીક પરતુ વિચારશીલ હર
કોઈને સ્પર્શી જાય એવી છે જે. વિશેષત: આપણા યુગના -
સમજકાળના જીવિત હર કોઈને હચમચાવી મૂકે એમાં નવાઈ
નથી. આપનો આ લેખ - એક જ નહીં પરતુ તે સિવાયના -
ધારા લેખો - મેં વાંચ્યા છે. લેખોમાં વ્યક્ત થતાં ઊગાળબાઈ
તત્ત્વો - નલ્કે પાયાનાં તત્ત્વો, લિર્મિ-પ્રવાહાં હર કોઈ
સમજદાર, નિશાયુ, ચિંતનશીલ વક્તિને સ્પર્શી જાય અને
તેને ઢંઢોળી પણ શકે છે.....

એપ્રિલ - ૧૯૮૮

લિ.
આપણીની ચરણરળ,
મ. ગ. ઉપાધ્યાયના પ્રાણામ.

(૧૯) સુરેશભાઈ મ. શાહ
૫/૧૨, વસુધા એપાર્ટમેન્ટ,
વિલ્યપાઈ, નવરંગપુરા,
અમદાવાદ- ૩૮૦ ૦૦૮.

તા. ૧૬-૧-૮૮

માનનીય આચાર્યશ્રી

“જીવન સ્મૃતિ”માં “વધુ ગુનેગાર કોણ ?” ની
નોંધ વાંચ્યો. સમાચાર પત્રોમાં આ વાત માત્ર સસ્તી
લોકપ્રિયતા અને પુત્તિ બહેકાવા બધું જ કર્યો રીતે રજૂ
થઈત્યારે મેં છાપાંના તત્ત્વીઓને મુંબઈ, અને કોલમ લેખકોને
અમદાવાદ ફોન ઉપર વાતો કરીને મારો રોપ-પ્રતિભાવ
દાખાવો હતો પણ બધાંની વાતો સુધુ સુધુ હતી.

તમારી અવતરિત વાતો કદાચ અનેકની વેદના હશે.
તમે વાચ્ય આપી તે ઉત્તમ કાર્ય કરેવાય પણ સમાજ કેમ
નિબિર છે ? એ પત્રિકા કાર્યાંક પ્રસિદ્ધ કરવાની પણ કોઈ
હિસ્ત કેમ નથી કરતું ? વિચારો-શબ્દો-ભાવ સ્પષ્ટ છે.
આપને વંદન અને અભિનંદન.

હું નિવૃત્ત પ્રાધ્યાપક છું. જ્ઞાન-વિચાર-પ્રવાર-
પ્રસારનું કાર્ય કરું છું.

બનશો. પત્રિકાની નકલ હોય તો મોકલશો તે
ગમશે.

સુરેશભાઈના વંદન

લેસર ટાઈપ્સેટીંગ :-

જનકી ગ્રાફીક્સ એન્ડ સ્કીન પ્રિન્ટિંગ,
૧૦, ત્રિવેણી પાઈ સોસાયટી, રન્નાપાઈ,
અમદાવાદ-૬૧. ફોન :- ૭૪૫૪૬૬૬૮

ओं श्वर का बोधक (नाम) प्रणव/ओम् है।

(समाचिपाद के दूषों का भवान्तव्य)

- (२४) क्लेशा, कर्म, कर्मफल और वासना जिसमें नहीं है ऐसा पुरुषविशेष/चेतनविशेष ओंश्वर है।
- (२५) ओंश्वर संपूर्ण सर्वज्ञ है।
- (२६) ओंश्वर पूर्वकाल के गुरुओं के भी गुरु है और काल की मर्यादा से (जन्म—मृत्यु से) पर है।
- (२७) ओंश्वर का नाम प्रणव/ओम् है।
- (२८) अर्थ के चिन्तन सहित ओम् का जप करना।
- (२९) चिन्तन सहित जप करने से अन्तरायों का अभाव और आत्मसाक्षात्कार होता है।

प्राप्तिकान आय परिवार, १/३, पलियडनगर, नारणपुरा, अहमदाबाद-३८० ०९३।

● द्रष्टव्यां उद्देशो :-

- (१) सर्वव्यापक परम सूक्ष्म येतन तात्प के लेनुं नाम प्रणव (ओम् -ॐ) छे तेनी मतीति बहुजनसमाजने कराववा भयत्वा करवो। (२) 'योग' नो भयार, भरार अने संशोधन करवा भयत्वा करवो। (३) रामाजनुं ऐतिक धोरण ऊंचु लाववा माटे आच्यात्मिक ज्ञाननो साहित्य छारा भयार अने भरार करवानो भयत्वा करवो। (४) आ उपर्यांत 'बहुजनहिताय-बहुजनसुखाय'ने लगतां कार्यो लेवां के केणवणी, तथीबी सारवार वगेरे करवा माटे भयत्वा करवो।

PRINTED BOOK

Registrar of News Papers of India under Regd.No. 48770/90
L-5/131/QTY/34/90-91

આધસંસ્થાપક તથા આધ્યાત્મિક વડા
પ. પુ. ગુરુદેવ શ્રી યોગભિકૃજ

To,

PRINTED & PUBLISHED BY :-

Dr. S. S. Bhikshu for
AUMGURU PREMSAMARPANDHYANBHIKSHU PARIVAR TRUST
1/A, Palladnagar Society, Naranpura, Ahmedabad - 380 013.
Printed at: Kunal Offset, Odhav, Ahmedabad.
Hon. Editor : Naishadh vyas
(Reg. No. E/4416 Date 11-5-81)
I.T.E.U. 80-G (5) No. H.Q. -III 33-163/95-96 up to March 2000

લવાજમ દર :-

વાર્ષિક સભ્ય (ભારતમાં) ----- રૂ. ૨૦-૦૦
આજુવન સભ્ય (") ----- રૂ. ૨૫૦-૦૦
વાર્ષિક સભ્ય (પરદેશમાં) ----- ૧૨ \$
આજુવન સભ્ય (") ----- ૧૦૧ \$

લવાજમ મોકલવાનું રૂટળ :-

- (૧) ડૉ. સોમાભાઈ એ. પટેલ
૧/અ, પલિયાડનગર,
સેન્ટ એવિયર્સ હાઇસ્કૂલ રોડ,
નારણપુરા, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૯૩.
(૨) નૈધધભાઈ સી. વ્યાસ
"સ્વાશ્રય",
૩, ગંગાધર સોસાયટી, રામભાગ પાછળ,
મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૮.

કૂચના :-

- (૧) લવાજમ ચેક હારા અથવા મનીઓર્ડર હારા
"ઓ.પ્રે.પ. ટ્રસ્ટ" ના નામે મોકલવું. સાથે
આપનું પૂરું નામ, સરનામું શુદ્ધ અક્ષરોમાં
લખી મોકલવું.
(૨) જે સભ્યનાં રહેકાણનાં રૂટળ બદલાયાં હોય
તેમણે તેમના નવા રહેકાણનું પૂરું સરનામું
લખી મોકલવું જેથી વ્યાખ્યાપકોને અંક
મોકલવામાં સરળતા રહે.
(૩) "રાતમભરા" ને લગતો પત્રવિવહાર નીચેના
સરનામે કરવો.
નૈધધભાઈ સી. વ્યાસ
"સ્વાશ્રય",
૩, ગંગાધર સોસાયટી, રામભાગ પાછળ,
મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૮.

Pin Code

પ. પુ. ગુરુદેવ શ્રી યોગભિકૃજ
સાથેના સંસ્મરણો તથા પ્રેરક
પ્રસંગો આવકાર્ય છે.